

Joachim Lukow

Epithalamium Historicum, In Solemne festivitatem Nupriarum Eximii ... Dn. Johannis Bussii, Iurisprudentiae Cultoris solertissimi, Sponsi, & Virginis ... Eleonorae Schultzen/ Viri ... Dn. Johannis Schultzen p.m. I.U. Doctoris ... relictae filiae, Sponsae, die 23. Aprilis Anno 1656. Parchimi solenniter celebrandarum

Güstrovi[i]: Waltherus, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774763876>

Druck Freier Zugang

Epithalamium Historicum,
In Solemnem festivitatem Nuptiarum,
Eximii, Praestantissimi atq; Doctissimi

DN. IOHANNIS
BUSSII,

Jurisprudentiae Cultoris solertissimi,
SPONSII,

*Virginis natalium splendore, pietate, pudicitia aliisque
suis dotibus ornatissime,*

ELEONORAE
SCHWETZEN
VIRI

Amplissimi, Consultissimi atq; Doctissimi

DN. JOHANNIS SCHWETZEN

p. m. J. U. Doctoris, & in aula Güstroviensi quondam
Consiliarii gravissimi, relictae filiae,

SPONSAE,

die 22. Aprilis Anno 1656. Parchimi solemnitate
celebrandarum,

DECANTATUM

M. JOACHIMO BRODOWI
Ecclesiae Lübsiensi.

SC*H*ET*ZEN

GÜSTROVI,

Typis Danielis Waltheri Typographi, ANNO M. DC. LVI

Cum Juvenis quidam, tenera cui tempora lanae
Pingeret caeperunt, calido flagraret amore,
Tandem fiat dubia constans sententia menti,
Ut quærat Sponsam multis e millibus unam,
Quam sibi connybio mansuro jungere, quæq;
Concordem posses felix traducere vitam.
Sed fortasse duas (fata quo nescio factum)
Iste suo ruidas incendit amore puellas,
Splendida quævis niveos tingebat purpura vultus.
Par erat una quidem, præstabat at altera stirpe,
Ac opibus Juveni largis, adrogante nimente.
Hinc dubius mox dano, modo eam præferre volebas,
Atq; diu vanamiferas spe lusit amicas.
Sed quid? forte aderat famâ super æthera notus
Pittacus, (hic unus Græcorum ex classe Sophorum)
Nec Juvenem retinet mora, læt abundant ad illum
Serètipit, rumpitq; has inno pectore voces:
O venerande Senex! qui Prudentia nostri!
De meliore iuro iussu Sol tempora finxit,
Consilium ser, quæso, mihi, qui nutrio flammæ,
Me gemina invit at jam tæda, ac uva puella
Est mihi par & stirpe opibusq;, sed altera præstat;
Distrabit hinc dubiam fallax sententia mentem,
Quænam sit fugienda mihi, mihi quæq; petenda.
Dixerat hæc Juvenis: Sophus os oculosq; loquentis
Ac totum cauto lustrabat lumine corpus,
Contra sic orsis: o mi charissime fili,
Sit tibi multa salus, sit plurima gratia tædæ,
Non opus aggredieris stultie, dum consultis illos,
Cæsaries quibus immixta albescere canis

Historia ex
Diogene
Laertio in
vitâ Pittaci:

Capit

Capit, at hoc audi: monitum nec sperne salubre
 Ad pueros procurre, meo quos monstro bacillo,
 Tempus inane pilâ qui lato pectore fallunt
 Atq; trochum scuticis celerem levioribus urgente,
 Consule, quæso, illos, reddent responsa petenti.
 Dixerat hæc, baculoq; viam commonstrat eunti.
 Obsequiur Juvenis iustis, ac tecta relinquit,
 Interea permulta suo cum corde volutans
 Ad pueros venit, ac adspectat ludicra lusus,
 Et notat, esse pares omnes: quos ludere cernit,
 Sed postquam cautis dudum hos aspexit ocellis,
 Est visum Juveni, sibi talia verba reponi.
 Ducas æqualem tibi, si vis vivere felix,
 Nam male inæquales veniunt ad aratra juvenis;
 Nec bene conveniunt agnus tener atq; leæna;
 Imparitas certè natura inimica, duello est
 Æmula, nec pacem thalamo servabit eodem.
 Hisce abiit juvenis, totaq; hæc mente revolvens
 Annuit, & summe placuit sententia cordi.
 Hinc ille imparium gazas ædesq; relinvens,
 Æqualem charas uxorem duxit in ædes;
 Cum quâ permultos vixit feliciter annos.
 Tantum, crede mihi, æqualem duxisse juvabit.
 Si sic conveniunt æquales, oprime Bussi,
 Sponse ventuste, Decus Patris sanctæq; Themistos,
 Quidni plaudamus, tibi prospera quæq; precantes?
 Dum nec inæqualem tibi delegisse videris:
 Nam venit in thalamum, florenti ætate puella
 Eleonora, tuum, claro prognata Parente,
 Quam decorat pietas, graviusq; modestia morum
 Atq; regendorum cura exoptata penatum.
 O bene compositum Par! O Par nobile Sponsum!
 Quis vos infaustos? Quis vos tristi alite natos
 Diceret? & potius non omni ex æse beatos!

Nos

Vos certe, Neonymphi, applaudimus atq; precamur:
Larga Dei vestris aspiret gratia tedi,
Ne malesuada lues, lites, nec turpis egestas
Nec casus tetrici, graviumq; molestia rerum
Vos vexent; pleno sed dives copia cornu
Undiq; sit, facili & procedant omnia nutu
Pignora dei Dominus lecti, quæ fallere tempto,
Barbam demulcere patri, dare basia matri,
Inq; sinu saltare queant, & ludere risu.
Vivite felices multos concorditer annos.

Zugabe.

So lebet nun Freuden- und Lieb-reich zusammen
Verliebete Herzen / So die mehre die Flamme
Ich wünsche viel Glück zu dem Ehlichen Stand
Ich wünsche viel Segen zum lieblichen Stand.
Es ist ewer hoffen und süßes verlangen
Euch nun mehr gelungen in Ehren zu rängen
Womit euch der höchst Göt gnädiglich ziere
Und in den fruchtbarren Eh-Orden einführet.
So lebet derhalben / Ihr Lieben / in Freuden
Die saure Uneinigkeit / Trübsal und Leiden
Die müssen entweichen / entfernet euch sehn
Allda wo die Sonne pflegt unter zu gehn.
Der Himmel der wolle den Segen ausgießen /
Das Brünlein der Gnaden euch reichlich umfließen /
Und Pfänlein der Liebe umb ewren Tisch sehn
Und daß ihr im Alter mögt endlich abgehn.

